

Formann Mao: Til minne om Norman Bethune

Teksten er henta fra *Mao Tsetung verker i utvalg, bind 2* utgitt av Forlaget Oktober 1978.

TIL MINNE OM NORMAN BETHUNE

21. desember 1939

Kamerat Norman Bethune[1] var medlem av Canadas Kommunistiske Parti. Han var om lag femti år da han blei sendt til Kina av kommunistpartiene i Canada og De forente stater. Han lot seg ikke skremme av at han måtte reise mange hundre mil for å hjelpe oss i motstandskrigen mot Japan. Han kom fram til Yenan i fjor vår, og dro til Wutai-fjella for å arbeide der. Til vår store sorg døde han på sin post. Hva slags holdning er det som får en utlending til å gjøre frigjøringa av det kinesiske folket til si egen sak, uten å være ute etter noen fordeler for seg sjøl? Det er den internasjonalistiske holdninga, den kommunistiske holdninga, og den må alle kinesiske kommunister lære av. Leninismen lærer oss at verdensrevolusjonen bare kan lykkes hvis proletariatet i de kapitalistiske landa støtter frigjøringskampen til de koloniale og halvkoloniale folka, og hvis proletariatet i koloniene og halvkoloniene støtter kampen til proletariatet i de kapitalistiske landa.[2] Kamerat Bethune gjennomførte denne leninistiske linja i praksis. Vi kinesiske kommunister må også følge denne linja i vår praksis. Vi må gå sammen med proletariatet i alle de kapitalistiske landa, med proletariatet i Japan, Storbritannia, De forente stater, Tyskland, Italia og alle andre kapitalistiske land.

Dette er den eneste måten vi kan styrte imperialismen på, frigjøre nasjonen og folket vårt, og frigjøre de andre nasjonene og folkene i verden. Dette er vår internasjonalsisme, den internasjonalsismen som vi setter opp mot både trangsynt nasjonalisme og trangsynt patriotisme.

Kamerat Bethunes holdning, den fullkomne offerviljen han viste andre uten tanke på seg sjøl, kom til uttrykk i den store ansvarsfølelsen han la for dagen i arbeidet sitt, og i den store hjertevarmen overfor alle kameratene og folket. Alle kommunister må lære av han. Det er ikke få som er ansvarsløse i arbeidet sitt. De foretrekker det som er lett og lurer seg unna det som er tungt, velter de byrdefulle oppgavene over på andre og velger ut de enkle til seg sjøl. De tenker alltid på seg sjøl først, og så på andre. Når de har gjort en liten innsats, svulmer de av stolthet, og skryter av det i frykt for at andre ikke skal få vite om det. De har ikke varme følelser overfor kameratene og folket, men er kalde, likegyldige og ufølsomme. Slike folk er i sannhet ikke kommunister. De kan i det minste ikke reknes som ekte kommunister. Alle som kom tilbake fra fronten, snakka om Bethune med djup beundring hver gang navnet hans blei nevnt. Den holdninga han la for dagen, gjorde djupt inntrykk på alle. Dr. Bethune gjorde sterkt inntrykk på alle soldater og sivile i grenseområdet mellom Shanxi, Chahar og Hebei som hadde fått behandling av han, eller hadde sett hvordan han arbeidde. Alle kommunister må lære denne ekte kommunistiske holdninga av kamerat Bethune.

Kamerat Bethune var lege. Kunsten å gjøre sjuke folk friske var yrket hans, og han arbeidde hele tida for å bli dyktigere. Hans faglige dyktighet blei vurdert høyt innafor helsetjenesten i Den åttende rutearméen. Alle som får lyst til å bytte arbeid så snart de ser noe annet, og alle som forakter teknisk arbeid fordi de mener at det ikke betyr noe og ikke kan by dem noen framtid, har svært mye å lære av hans eksempel.

Jeg møtte kamerat Bethune bare en gang. Etterpå skreiv han

mange brev til meg. Men jeg hadde det travelt, og skreiv bare ett brev til han. Jeg veit ikke engang om det kom fram. Jeg sørger djupt over hans død. I dag ærer vi minnet om han. Det viser hvor djupt inntrykk holdninga hans gjør på oss alle. Vi må alle lære denne absolutt sjøloppofrende holdninga av han. Med ei slik holdning kan alle være til stor nytte for folket. Du kan ha store eller små evner, men har du denne holdninga, er du edel og rettskaffen. Da har du en høy moral og er heva over smålige interesser. Et slikt menneske er verdifullt for folket.

NOTER

1. Den framstående kirurgen Norman Bethune var medlem av det kanadiske kommunistpartiet. Da de fascistiske bandittene i Tyskland og Italia gjorde invasjon i Spania i 1936, dro han til fronten, og arbeidde for det spanske folket som kjempa mot fascismen. Han dro til Kina i spissen for ei gruppe helsearbeidere for å hjelpe det kinesiske folket i motstandskrigen mot Japan, og kom fram til Yenan våren 1938. Like etterpå dro han til grenseområdet mellom Shanxi, Chahar og Hebei. Han var gjennomsyra av glødende internasjonalisme og av den edle kommunistiske holdninga, og tjente hæren og folket i de frigjorte områdene i nesten to år. Han fikk blodforgiftning mens han opererte såra soldater, og døde i Tanghsien i Hebei den 12. november 1939.

2. Se Stalin, «Om leninismens grunnlag», del VI, «Det nasjonale spørsmål» i *Spørsmål i leninismen*, Forlaget Oktober 1976, s. 48–